روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

روزنامه شرق

سه‌شنبه ۱۸ آذر ۱۴۰۴ • ۱۸ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ • ۹ دسامبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۷۵ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۷ • اذان مغرب ۱۷:۱۱ • اذان صبح فردا ۵:۳۳ • طلوع آفتاب ۷:۰۳

نقش رستم در شمال مرودشت و در فاصله شش‌کیلومتری تخت‌جمشید قرار دارد؛ محوطه‌ای که لایه‌هایی از تاریخ ایران، از دوره ایلام تا دوران اسلامی را در خود جای داده است. طی سال‌های اخیر، برداشت بی‌رویه آب‌های زیرزمینی برای کشاورزی موجب فرونشست زمین و ایجاد ترک‌هایی تا پهنای ۵۰ سانتی‌متر در این محوطه شده؛ ترک‌هایی که در زمان بارندگی، مسیر نفوذ آب به دل سازه‌های تاریخی را باز می‌کنند. عکس: طاهره رخ‌بخش، ایسنا

instagram:sharghdaily1 twitter:sharghdaily youtube:sharghdaily Telegram:SharghDaily aparat:tasvirshargh www.sharghdaily.com

ماراتن کیش و بحران اولویت‌ها

قادرباستانی‌تبریزی

چند سالی است در کشورمان، بخش مهمی از انرژی‌ها به مسائلی گره خورده که برای اکثریت جامعه اساسا «مسئله» به شمار نمی‌آید. این فاصله میان اولویت‌های حکمرانی و برداشت عمومی، به‌تدریج پایه‌های اعتماد اجتماعی را سست کرده و کارکرد طبیعی جامعه در تنظیم رفتارهای اجتماعی را مختل کرده است. امروز در شرایطی که ۳۴ میلیون نفر زیر خط فقر زندگی می‌کنند، تمرکز بر موضوعات فرعی مثل ماراتن کیش، کمکی به حل مشکلات نمی‌کند، حتی واقعیت‌های تلخ را به حاشیه می‌راند و شکاف میان مردم و سیاست رسمی را عمیق‌تر از گذشته می‌کند.

فضای سیاست‌گذاری به‌گونه‌ای حرکت کرده که اولویت‌های رسمی با اولویت‌های زیستی و ذهنی اکثریت مردم همخوانی ندارد. این شکاف، مکانیسم‌های طبیعی تنظیم اجتماعی را تضعیف کرده است که هر چه ادامه یابد، توان جامعه برای خودتنظیمی را بیشتر کاهش می‌دهد و هزینه بازیابی اعتماد را سنگین‌تر می‌سازد. جامعه موجود زنده‌ای است که درست مثل بدن انسان، خود را تنظیم می‌کند و هر جا اختلالی باشد، اول خودش وارد عمل می‌شود. مردم در زندگی روزمره‌شان هزاران بار رفتار یکدیگر را اصلاح می‌کنند. یک تذکر نرم، یک نگاه، یک احترام متقابل، کافی است تا خطاها کمتر شود. در چنین سازوکاری، ورود دولت به بهبود وضعیت کمکی نمی‌کند و حتی باعث می‌شود روال کنترل اجتماعی جامعه دچار اختلال شود که شده است.

وقتی دولت به مفهوم عام، بیش از حد در امور اجتماعی دخالت می‌کند، جامعه کم‌کم یادش می‌رود چگونه خودش را مدیریت کند. مثل عضله‌ای که با گچ‌بندی طولانی تحلیل می‌رود. متأسفانه سال‌هاست بخش مهمی از هنجارسازی اجتماعی ما چنین سرنوشتی پیدا کرده است. نمونه روشنش همین موضوع حجاب است. واقعیت این است که اکثریت جامعه، تمایلی به برخورد سخت با این موضوع ندارد. این بی‌اعتقادی یا فاصله‌گرفتن از دین نیست، بلکه نتیجه تغییر اولویت‌های زندگی مردم است. امروز مسائل فوری‌تری ذهن خانواده‌ها را درگیر کرده: تأمین معیشت روزانه، امنیت شغلی، آینده فرزندان، افزایش بی‌ضابطه اجاره خانه، کیفیت آموزش و پرورش، سلامت و آرامش روانی. در چنین وضعی، اگر سیاست‌گذار بخواهد موضوعی را که در ذهن مردم اولویت ندارد به مسئله اول کشور تبدیل کند، پیش از هر چیز، خودش را از جامعه و واقعیت‌های آن دور می‌کند.

باید تلاش کرد تا سازوکارهای طبیعی جامعه دوباره فعال شوند. کافی است دولت از حوزه‌هایی که به آن مربوط نیست عقب بکشد و فضا را به مردم واگذار کند. تجربه‌ها نشان داده هر جا جامعه اختیار داشته، بهتر عمل کرده است. خانواده‌ها، محله‌ها، نهادهای مدنی، انجمن‌ها، مدارس و حتی شبکه‌های محلی می‌توانند بخش قابل توجهی از تنظیم هنجارها را بر عهده بگیرند، به شرط آنکه مزاحمتی از بیرون نباشد. برای خروج از وضعیت کنونی، سه راهکار روشن و شدنی وجود دارد:

اول اینکه حکمرانی باید انرژی و منابع خود را روی مسائل اصلی متمرکز کند: اقتصاد، سلامت، آموزش، محیط زیست، فسادستیزی و شفافیت. اینها هستند که امید می‌آفرینند و زندگی مردم را بهبود می‌بخشند.

دوم اینکه بخشی از تنظیم هنجارهای اجتماعی باید به خود جامعه سپرده شود و نظارت طبیعی و اجتماعی را دوباره زنده کنند. دولت تنها در موارد مشخص و قانونی باید دخالت کند، مانند مواردی که رفتارها صریحا غیرقانونی است؛ در این زمینه قوانین باید شفاف، روشن و قابل فهم و پذیرش برای همه باشد. هم‌زمان، خواست عمومی نیز باید در نظر گرفته شود. قانونی واقعی و قابل اجراست که مردم آن را درست و عملی بدانند.

سوم اینکه هر سیاست‌گذاری اخلاقی باید با گفت‌وگو و مشارکت مردم انجام شود، نه در اتاق‌های بسته و با بخش‌نامه و دستور. اخلاق با زور قابل تحمیل نیست، اما با مشارکت و گفت‌وگو می‌تواند ریشه‌دار و پایدار شود. وضعیت امروز کشور نتیجه سوءفهم از سازوکارهای اجتماعی است. برای اصلاح، کافی است اصول زندگی مردم در اولویت قرار گیرد، فضا به جامعه واگذار شود و تصمیم‌گیری‌ها با مشارکت و شفافیت انجام شود. تنها در این صورت است که اعتماد بازمی‌گردد و امید دوباره جان می‌گیرد.

اصلاح مسیر نیازمند گام‌های کوچک اما محاسبه‌شده است؛ بازگشت انرژی حکمرانی به مسائل زیربنایی زندگی مردم، واگذاری میدان تنظیم هنجارها به مردم و تدوین قوانین شفاف و قابل فهم که بر مبنای خواست عمومی قابل اجرا باشند. در مقام سیاست‌گذاری، فروتنی و گوش‌کردن به خواست جامعه، می‌تواند نخستین گام مطمئن برای بیرون‌آمدن از این بحران باشد.

نظرخوانی

برای تقویت نظام رفاه اجتماعی چه باید کرد؟

سعیدخادمی

نظام رفاه اجتماعی در ایران گستره‌ای از مسئولیت‌ها را پوشش می‌دهد که طی سال‌های اخیر به طور درخورتوجهی افزایش یافته است. جمعیت سالمندان، افراد دارای معلولیت، کودکان بی‌سرپرست، زنان سرپرست خانوار و گروه‌های در معرض آسیب، نیازمند خدمات متنوع و پیوسته‌ای هستند. پاسخ‌گویی به این حجم نیاز، تنها با یک دستگاه یا یک سیاست محدود امکان‌پذیر نیست؛ بلکه به همکاری سازمان‌یافته مجموعه‌ای از نهادهای دولتی و عمومی نیاز دارد.

سازمان بهزیستی دراین‌میان نقش محوری دارد و تجربه نشان داده هرجا این سازمان اختیار، ابزار و منابع کافی در اختیار داشته، روندها به صورت سنجش‌پذیری بهبود یافته است. توسعه مراکز توان‌بخشی، گسترش خدمات مرتبط با طیف اتیسم، افزایش پوشش غربالگری‌های بینایی و شنوایی، ایجاد فرصت‌های شغلی اجتماع‌محور و بهبود خدمات حمایتی خانواده‌محور، ازجمله حرکت‌هایی است که طی سال‌های اخیر به صورت منظم و برنامه‌ریزی‌شده دنبال شده است.

در کنار این اقدامات، واقعیتی وجود دارد که نمی‌توان از آن چشم پوشید: بخش مهمی از موفقیت در حوزه رفاه اجتماعی وابسته به هماهنگی و همراهی سایر دستگاه‌هاست. بسیاری از نیازهای اصلی جامعه هدف، در حوزه اختیار نهادهایی قرار دارد که مسئولیت مستقیم‌شان خارج از مجموعه بهزیستی است، اما اثر عملکرد آنها به طور مستقیم در کیفیت زندگی گروه‌های آسیب‌پذیر نمود پیدا می‌کند.

برای نمونه، در حوزه مسکن مناسب‌سازی‌شده برای خانوارهای دارای عضو معلول، نقش اصلی تأمین زمین، تسهیلات بانکی و معافیت‌ها برعهده نهادهای دیگر است. هرگاه این فرایندها به‌موقع و با اولویت انجام شده، روند توانمندسازی خانواده‌ها سرعت گرفته است؛ و هرگاه با تأخیر مواجه شده، طبیعی است که مسیر حمایت نیز کند شده است.

در زمینه اشتغال نیز، سهمیه قانونی استخدام افراد دارای معلولیت، وظیفه مستقیم دستگاه‌های اجرائی است. هرچه این تکلیف با دقت بیشتری اجرا شود، فرصت‌های برابر شغلی گسترش می‌یابد و وابستگی خانواده‌ها به حمایت‌های مستمر کاهش پیدا می‌کند. توجه به این موضوع، بخشی از تقویت نظام رفاه اجتماعی کشور و نیازمند همکاری منظم میان دستگاه‌هاست.

در حوزه اورژانس اجتماعی نیز، همکاری میان دستگاه‌های مرتبط با فوریت‌ها و خدمات شهری نقشی تعیین‌کننده دارد. ایجاد زیرساخت‌های ارتباطی و تجهیزاتی، اگر با هماهنگی میان نهادها همراه باشد، ظرفیت مداخله در بحران‌های انسانی را به شکل چشمگیری افزایش می‌دهد.

در همین راستا تجربه سال‌های اخیر نشان می‌دهد هرجا همکاری بین‌دستگاهی تقویت شده، نتایج ملموس‌تری حاصل شده است. ایجاد ۹۰ هزار فرصت شغلی، تحویل ۱۵ هزار مسکن، توزیع ۱۶ هزار جهیزیه، به‌کارگیری سه هزار فرد دارای معلولیت در دستگاه‌های دولتی و دریافت مجوز برگزاری دومین آزمون استخدامی برای جذب بیش از چهار هزار نفر دیگر ازجمله مواردی است که از ابتدای دولت چهاردهم در سایه هم‌افزایی و تعامل دستگاه‌ها با یکدیگر شکل گرفته است.

از سوی دیگر اجرای برخی از مفاد قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت نیز به طور مستقیم به همکاری دستگاه‌ها وابسته است. به‌عنوان مثال ماده ۸ قانون بر رایگان‌بودن استفاده افراد دارای معلولیت از مراکز ورزشی دستگاه‌ها و شهرداری‌ها تأکید دارد اما واگذاری این اماکن به بخش غیردولتی مانع اجرای کامل آن شده است. همچنین مواد ۲۰ و ۲۱ قانون که دستگاه‌ها را مکلف به فرهنگ‌سازی و پخش آگهی‌های مرتبط با توانایی‌ها و مشکلات افراد دارای معلولیت می‌کند، به دلیل نبود متولی مشخص و تخصیص‌نیافتن اعتبارات لازم با وجود هماهنگی با صداوسیما و وزارت ارشاد، اجرا نشده است. این موارد نیز تنها در سایه تعامل بیشتر دستگاه‌ها تحقق‌پذیر خواهد بود.

کنار دستگاه‌های اجرائی نقش جامعه مدنی، خیران، سازمان‌های غیردولتی و نهادهای مردمی نیز حیاتی است. بخش مهمی از پروژه‌های اجتماعی از مناسب‌سازی مسکن گرفته تا تأسیس مراکز توان‌بخشی، حمایت‌های تحصیلی، اشتغال‌زایی و ارائه خدمات داوطلبانه بدون مشارکت نهادهای مدنی ممکن نیست. تجربه نشان داده هرجا خیران و سازمان‌های مردم‌نهاد در کنار دولت قرار گرفته‌اند، دامنه خدمات گسترده‌تر و کیفیت آنها پایدارتر شده است. به‌همین‌دلیل توسعه مشارکت‌های اجتماعی باید یکی از ستون‌های اصلی نظام رفاه اجتماعی باشد.

واقعیت این است که امروز بیش از هر زمان دیگری، نظام رفاه اجتماعی نیازمند هم‌افزایی است. ظرفیت‌های بهزیستی زمانی به بهترین شکل اثرگذار می‌شود که دیگر دستگاه‌ها نیز نقش‌های قانونی خود را با نگاه همکاری‌محور دنبال کنند.

تجربه سال‌های اخیر نشان داده است که هرجا مشارکت بین‌دستگاهی تقویت شده، نتایج به شکل ملموس در زندگی خانواده‌ها مشاهده شده است.

تقویت رفاه اجتماعی فرایندی چندبخشی است، نه صرفا یک مأموریت اجرائی. اگر هماهنگی میان دستگاه‌ها به یک رویکرد ثابت تبدیل شود، امکان برنامه‌ریزی بلندمدت فراهم می‌شود و بسیاری از چالش‌های کنونی در حوزه معلولیت، سالمندی و آسیب‌های اجتماعی کاهش می‌یابد.

بهبود نظام رفاه اجتماعی، با تقسیم کار هوشمندانه و همکاری مستمر همه نهادهای مسئول محقق می‌شود. این مسیری است که می‌تواند آینده‌ای باثبات‌تر و منصفانه‌تر برای گروه‌های آسیب‌پذیر کشور رقم بزند.

هنرخوانی

چند پیش‌بینی برای اسکار

در آستانه پایان سال میلادی فصل جوایز در اروپا و آمریکا آغاز شده است و منتخبان جوایز مختلف اعلام می‌شوند. انجمن منتقدان لس‌آنجلس نیز بهترین‌های خود را اعلام کرده است؛ آثاری که به نظر می‌رسد امسال زیاد از آنها خواهیم شنید و قرار است مورد توجه بیشتر قرار گیرند.

ورایتی گزارشی از برگزیدگان انجمن منتقدان لس‌آنجلس منتشر و پیش‌بینی کرده که این فیلم‌ها احتمالا در اسکار نیز موفق خواهند شد. سلیقه این انجمن معمولا جسورانه و متفاوت است، اما انتخاب‌هایش اغلب با معتبرترین جوایز هالیوود تفاوت اندکی دارد. از سال ۲۰۰۹ تاکنون، شش کارگردان برنده جایزه انجمن منتقدان فیلم لس‌آنجلس توانسته‌اند اسکار بهترین کارگردان را نیز دریافت کنند؛ به این ترتیب باید منتظر بود که «پل اندرسون» امسال مورد توجه باشد.

گردونه موفقیت فیلم «نبرد پشت نبرد» در حرکت است و اقتباس «پل توماس اندرسون» از رمان «واین‌لند» اثر توماس پینچن، محبوب انجمن منتقدان فیلم لس‌آنجلس شد و سه جایزه بهترین فیلم، بهترین کارگردانی و بهترین بازیگر نقش مکمل برای تیانا تیلور را به خانه برد. پل توماس اندرسون با این جایزه در وضعیتی مشابه آنگ لی برای «کوه‌های بروکبک» (۲۰۰۵) قرار دارد.

پنجاه‌ویکمین نشست سالانه این انجمن برای تعیین بهترین‌های سینما، چهارمین سالی بود که از دسته‌بندی‌های بازیگری بدون تفکیک جنسیت استفاده می‌شد.

جایزه‌های بهترین نقش اصلی مشترکا به «ایتن هاوک» برای نقش‌آفرینی شگفت‌انگیزش در نقش لورنز هارت، اسطوره برادوی، در فیلم «ماه آبی» به کارگردانی ریچارد لینکلیتر و «رز بیرن» برای بازی شجاعانه‌اش در نقش مادری درمانگر که زندگی‌اش فرومی‌پاشد در فیلم کمدی‌درام «اگر پا داشتم لگدت می‌زدم» رسید. «رز بیرن» تاکنون دو جایزه مهم دیگر نیز از هیئت ملی بازبینی، انجمن منتقدان نیویورک بهترین بازیگر زن کسب کرده است و احتمالا در اسکار هم می‌تواند حداقل جزء نامزدها قرار گیرد.

هاوک با سرعت به یکی از گزینه‌های اسکار امسال در کنار ستارگان «نبرد پشت نبرد» و «مردی برتر»، یعنی «لئوناردو دی‌کاپریو» و «تیموتی شالامه» تبدیل شد.

اما تریلر برزیلی، «مأمور مخفی»، جایزه مهم بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان را ربود و از «یک تصادف ساده» ساخته جعفرپناهی و نماینده فرانسه در اسکار پیشی گرفت. البته جعفر پناهی توانست جایزه مهم دیگری را از آن خود کند؛ او پس از برگزیده‌شدن در جوایز گاتهام در اول دسامبر، جایزه دیگری برای بهترین فیلم‌نامه دریافت کرد و «ببخش عزیزم» نوشته «اِوا ویکتور» را پشت سر گذاشت. برندگان فیلم‌نامه معمولا شاخص خوبی برای اسکار بوده‌اند. در دهه گذشته، پنج فیلم‌نامه برنده انجمن منتقدان لس‌آنجلس در نهایت برنده اسکار شده‌اند؛ ازجمله «برو بیرون» جوردن پیل و «زن جوان امیدوار» امِرالد فنل و از ۲۰۰۹ تاکنون فقط یک برنده این انجمن نتوانسته نامزد اسکار شود: «همه ما غریبه‌ایم» (۲۰۲۳). پس باید انتظار نامزدی فیلم «یک تصادف ساده» را حداقل در یک یا دو بخش اسکار داشته باشیم.

در بخش نقش مکمل، جایزه مشترکا به استلان اسکارسگارد برای حضور در درام خانوادگی نروژی «ارزش عاطفی» و تیانا تیلور برای نقش پرشورش در «نبرد پشت نبرد» رسید. اینکا ایس‌داتر لیله‌اوس از «ارزش عاطفی» و اندرو اسکات از «ماه آبی» در رتبه دوم قرار گرفتند و هر دو همچنان گزینه‌های جدی نامزدی اسکار هستند.

در بخش‌های فنی، فیلم‌برداری چشم‌نواز آدولفو ولوزو برای «رؤیای قطار» از نتفلیکس، از کار آتوم دورالد آرکاپاو در «گناهکاران» پیشی گرفت. رونالد برونشتاین و جاش سفدی برای «مردی برتر» جایزه تدوین را بردند و هانا بیچلر برای «گناهکاران» جایزه طراحی صحنه را کسب کرد. فیلم انیمیشن «آملی کوچولو یا سرشت باران» جایزه انیمیشن را دریافت کرد. این انجمن در جشن سالانه خود در ژانویه ۲۰۲۶ جایزه یک عمر دستاورد خود را به فیلیپ کافمن اهدا خواهد کرد.

انجمن منتقدان فیلم لس‌آنجلس که در ۱۹۷۵ تأسیس شده، همواره به حمایت از فیلم‌سازی جسورانه و گسترش درک فیلم‌سازی معروف بوده است.

۲۴۸ درصد

ایلنا: طی یک سال، بهای لوبیاچیتی با رشد ۲۴۸ درصدی از ۱۲۹ هزار تومان به ۴۵۰ هزار تومان رسیده و رکورددار جهش قیمتی در میان اقلام خوراکی است. لپه و لوبیاقرمز به‌ترتیب ۱۳۰ و ۱۲۷ درصد گران‌تر شده‌اند و نخود نیز بیش از ۱۰۰ درصد افزایش قیمت داشته است.

در گروه میوه‌ها، سیب با رشد ۱۵۴ درصدی و هلو با افزایش ۱۳۶ درصدی هستند. کالاهای پرمصرف مانند سیب‌زمینی با ۸۶ درصد، شیر پاستوریزه با ۵۶ درصد و گوشت گاو و گوساله با ۵۰ درصد رشد نیز از موج گرانی در امان نمانده‌اند.

یک مزاحم

ایسنا: سخنگوی سازمان اورژانس استان تهران -شروین تبریزی- گفت: در هفته‌های اخیر، زنی با شماره ۱۱۵ تماس گرفته و با گزارش علائم «کاهش هوشیاری»، درخواست اعزام فوری نیرو کرده است. کارشناس موتورلانس به محل اعزام شد، اما پس از رسیدن وضعیت عجیبی مشخص شد. این فرد اعلام کرده «به دلیل قطع برق، اکسیژن آکواریوم قطع شده و ماهی‌ها حال خوبی ندارند» خواسته است برای «اکسیژن‌رسانی به ماهی‌ها» اقدام کنند. اداره حقوقی اورژانس اعلام کرده که پرونده این مزاحمت، به دلیل ایجاد اخلال در ارائه خدمات حیاتی، برای رسیدگی به مراجع قانونی ارسال شده است.

۲۱ مصدوم

در پارکینگ فرودگاه هیترو لندن، چهار مرد پس از سرقت چمدان یک زن در آسانسور با اسپری فلفل به او حمله کردند و موجب مصدومیت ۲۱ نفر از جمله یک کودک سه‌ساله شدند.

مقام‌های پلیس اعلام کردند که یکی از مظنونان که مردی ۳۱ ساله است، بازداشت شده اما سه نفر دیگر همچنان تحت تعقیب هستند.

تصاویر و فیلم‌های منتشرشده از صحنه نشان می‌دهد که تیم‌های مسلح پلیس با سلاح‌های سنگین در چند طبقه پارکینگ در حال جست‌وجو و کنترل محیط بودند.

طنزخوانی

خواستگاری ترودو و کیتی پری

خب آقاداماد چیکارن؟

آیدین‌سیارسریع

کیتی پری با انتشار ویدئویی از سوشی‌خوردن خود با جاستین ترودو در ژاپن از رابطه خود با نخست‌وزیر سابق کانادا پرده برداشت. احتمالا در روزهای آینده ترودو باید کیتی پری را از خانواده‌اش خواستگاری کند که ما سناریوی این مراسم را پیشاپیش نوشته‌ایم.

پدر عروس: خب دیگه بریم سر اصل مطلب... آقا داماد چیکارن؟

ترودو: جسارتا مگه خودتون نمی‌دونید؟

پدر عروس: پروتکل خواستگاریه پسرم. از همه می‌پرسیم.

ترودو: با اجازه شما نخست‌وزیر سابق کانادا هستم.

پدر عروس: ما به گذشته کاری نداریم. منم سابقا ۱۰ تا تراکتور داشتم. دلیل نمی‌شه.

ترودو: خب؟

پدر عروس: خب به جمالت. الان مشغول هستی یا نه؟

ترودو: والا الان بازنشسته‌ام.

پدر عروس: بازنشسته‌ای یا با زن نشسته‌ای؟

پدر کیتی پری از خنده غش می‌کند اما کسی نمی‌خندد. پدر خودش را جمع می‌کند. پدر عروس: خب... الان شما بازنشسته‌ای یعنی بیمه هم داری؟

ترودو: بله.

پدر عروس: ۳۵ سالو پر کردی دیگه؟ تأمین اجتماعی؟

ترودو: نه. پاسارگاد.

پدر عروس: جایزه مایزه چی گرفتی؟

ترودو: ما جایزه‌مون رو از دست مردم می‌گیریم.

پدر عروس: شعار نده پسر جان. جایزه برای ما مهمه. الان همین دختر من که ملاحظه می‌فرمایید ۲۰۰ تا جایزه داره.

مادر ترودو: ببخشید جناب، یه جوری می‌گین جایزه انگار کیتی جون ده تا گرمی برده. مادر عروس: وا... مارگارت جون، درسته نبرده ولی نامزد که بوده. پنج تا جایزه موسیقی آمریکا داره.

مادر ترودو درگوشی به پدر ترودو: خودشون خریدن سر صف دادن به دختره.

پدر عروس: یعنی شما یه دونه جایزه صلح نوبل هم نداری؟

ترودو: زمان ما جنگی نبوده آخه. بین کی صلح برقرار می‌کردم؟

پدر عروس: اشکال نداره. ایشالا داماد ما که شدی خودم دستتو می‌گیرم می‌برم شورای حل اختلاف محله.

کیتی پری با شرمندگی به ترودو نگاه می‌کند. مادر عروس: جاستین جان یک بار هم ازدواج کردن. درسته؟

پدر عروس: کاش فقط ازدواج بود. شازده دو تا بچه هم داره.

مادر: ۱۲ سالم که بزرگ‌تر از کیتی ما هستن.

پدر عروس: دخترمون شوگرباز بود نمی‌دونستیم.

مادر عروس: ماشالا رد فلگاشون اندازه پرچمای جلوی سازمان مللە.

کیتی پری: مامان! عه!

مادر عروس: دخترم حقیقته دیگه!

کیتی پری: ما تصمیممون رو گرفتیم. من مشکلی ندارم.

پدر عروس: چی بگم والا... مراسم رو کجا می‌خوایید برگزار کنید؟

پدر داماد: یه تالار هست تو احمدآباد مستوفی ونکوور، مال دوست ماست. همه سلبریتی‌ها اونجا عروسی می‌گیرن.

پدر عروس: یه عروسی هم تو آمریکا باید بگیرید. کیتی پری: بابااااا!

پدر عروس: خب من دوستامو کجا دعوت کنم؟ توقع دارن.

پدر داماد: موردی نداره. حالا اگه موافقید تاریخ عقد و عروسی رو مشخص کنیم.

پدر عروس: بله حتما. ایشالا که بچه‌ها زودتر مراسم رو برگزار کنن، بیان همین واحد طبقه بالا، پیش ما زندگی کنن.

ترودو: بله؟

کیتی پری: بابا! ما می‌خوایم کانادا زندگی کنیم. پدر عروس: نمی‌شه دخترم. مگه خدای نکرده اختلاس کردی می‌خوای بری کانادا؟ میاین همین بالا.

در این لحظه بحث و جدل بالا می‌گیرد. پدر کیتی پری با بیان جمله «کانادا استان پنجاه‌ویکم ماست» و «سگ میره کانادا زندگی کنه؟» موجب خشم خانواده ترودو می‌شود. با وجود اینکه سازمان ملل طرفین را به خویشتن‌داری دعوت می‌کند، کار به کتک‌کاری می‌کشد و خانواده ترودو در حالی که کیتی پری زار زار گریه می‌کند، به نشانه اعتراض خواستگاری را ترک می‌کنند.